

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010688
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914010688.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jozef Ryant a JUDr. Jána Deáka, na verejnom zasadnutí konanom 26. júla 2016 prejednal odvolania obžalovaných K. H., L. K. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 19.05.2016 sp. zn. 11T/162/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných K. H., nar. XX.XX.XXXX, L. K., nar. XX.XX.XXXX a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom boli obžalovaní K. H. a L. K. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkových vetách napadnutého rozsudku.

Za to bol obžalovanému K. H. uložený za použitia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Bol mu uložený aj ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Obžalovanému L. K. bol uložený za použitia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Bolo mu uložené aj ochranné opatrenie - protitoxikomanická liečba ambulantnou formou. Aj jemu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania prokurátor a tiež obaja obžalovaní.

Prokurátor v písomných dôvodoch v podstate namietal výroky o trestoch, ktoré boli obom obžalovaným uložené za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. Obaja obžalovaní sa totiž dopustili obzvlášť závažného zločinu, pričom podstata ich konania spočívala v predaji sušeného materiálu rastliny cannabis osobám mladším ako 18 rokov, čím vytvárali u týchto predpoklady k tomu, aby sa stali trvalo závislými na užívaní omamných a psychotropných látok a takýmto spôsobom im v podstate znemožnili viesť plnohodnotný život bez závislosti na takýchto látkach. Zo štúdií jednoznačne vyplynulo, že u maloletých a mladistvých osôb sa rýchlejšie vypestuje návyk na drogy a táto závislosť má zásadný vplyv na ich ďalší fyzický alebo psychický vývoj.

V ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. sa hovorí o mimoriadnom znížení trestu, a to vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatela. V tomto smere je prvostupňový rozsudok nepresvedčivý a poukazuje len na všeobecné pomery obžalovaných a nejde však o výnimočné okolnosti. Obom obžalovaným mal byť teda uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby, bez použitia zmierňujúceho ustanovenia. Oboch

zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, obom uložil ochranný dohľad na dobu jedného roka a obžalovanému K. aj ochranné opatrenie.

V závere poukázal, že v napadnutom rozsudku je nesprávne uvedená právna veta, ktorá zodpovedá ustanoveniu § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., hoci v ďalšom výroku súd správne cituje ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. d) Tr. zák., pričom u obžalovaného K. chýba aj forma trestnej činnosti podľa písmena c) § 172 ods. 1 Tr. zák. - že neoprávnene kúpil omamnú látku.

Navrhol teda, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch a obžalovaným uložil nepodmienečné tresty na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením oboch do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obom uložil aj ochranný dohľad na dobu 1 roka a obžalovanému K. aj ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou.

Obžalovaný K. H. vo svojom odvolaní v podstate argumentoval tým, že popis skutku je nejasný a ide zo strany súdu len o jeho hypotetické úvahy, ktoré nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd neuvádzal výpoveď svedka J. R., ktorý potvrdil, že policajti zbili svedka Q.. Nebolo mu umožnené klásť svedkom otázky a tiež predniesť záverečnú reč. Ďalej bola nedôvodne na prvom hlavnom pojednávaní vylúčená verejnosť.

Tvrdenie prokurátora, že svedkovia obžaloby zostali závislí na marihuane bolo ničím nepodložené a v tomto smere nebolo vykonané žiadne znalecké dokazovanie. Jeho obhajobu žiaden svedok nespochybnil a nevyvrátil. Práve naopak, všetci ju potvrdili a uvádzali, že kupovali čaj herba. V závere uviedol, že Okresný súd v Rimavskej Sobote je voči jeho osobe zaujatý, zamlčal fakty znejúce v jeho prospech, porušil jeho práva a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, jeho spod obžaloby oslobodil a aby odvolal celý senát okresného súdu a vec pridelil inému senátu iného okresného súdu. Nakoniec zvlášť požiadal, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval v jeho veci nezaujato voči jeho osobe.

Obhajca obžalovaného K. H. v písomných dôvodoch v podstate namietal, že doposiaľ nebol zistený obsah THC v údajne predávanej marihuane a tiež hmotnosť predávanej sušiny v gramoch, resp. miligramoch, aby mohlo ísť o predaj aspoň jednej obvyklej jednorázovej dávky. Ak teda nevedel súd určiť pri predávanej sušine žiadne hmotnostné kritérium, ani percentuálny obsah THC, tak nemôže mať preukázané, že predávané malé množstvo údajnej sušiny rastliny rodu cannabis dosahovalo aspoň minimálne percentuálne množstvo THC, schopné ovplyvniť psychiku človeka, t.j. nad 1%. Obžaloba nepreukázala, že obžalovaný svedkom predával materiál, ktorý by vykazoval všetky znaky pre rastlinu rodu cannabis. Svedkovia po vyfajčení sušiny neopisovali jej účinok tak, ako je po vyfajčení psychoaktívneho cannabisu.

Okresný prokurátor nepreukázal žiadnym dôkazom, že predávaná sušina obsahovala látky uvedené v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Rovnako nepreukázal množstvo sušiny, ktoré mal obžalovaný predávať. Tento vo svojich výpovediach opakovane dokazoval, že svedkom nepredával psychoaktívny cannabis, ale čaj herba. Svedkovia prestali kupovať sušinu od obžalovaného, keď zistili, že nemala účinok, aký oni požadovali.

Pri domovej prehliadke neboli zaistené žiadne drogy a prehliadka navyše nebola zameraná na prítomnosť čaju Herba. Pri nájdení psychoaktívnej sušiny v aute obžalovaný H. nebol prítomný, pretože z auta bol vytiahnutý. Nebol zadovážený žiadny dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z jej držby. Táto nebola jeho majetkom, rovnako ako auto, ktoré len riadil a nevie určiť, kto bol vlastníkom. Ak bolo súdnou praxou ustálené, že obvyklá jednorázová dávka je 0,5 g sušiny, tak zo sušiny nájdenej v aute - 4,42 g. by sa dalo vyrobiť najmenej 8,4 dávok a tak trest mal byť ukladaný, v prípade uznania viny, len v rozsahu uvedenom v § 171 Tr. zák.

Vo veci bol obžalovaný trikrát okresným súdom oslobodený, pričom krajský súd ostatným rozhodnutím nariadil aj zmenu pôvodného senátu, ktorý údajne nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu. Z jeho rozhodnutia sa však nedá určiť, ktorý právny názor odvolacieho súdu okresný súd v pôvodnom senáte nerešpektoval. Tento senát vo veci rozhodoval teda ako zákonný senát.

V závere svojho odvolania poukázal na údajné vyťažovanie mladistvých svedkov policajtní z kriminálky, ktorí ich mali aj zastrašovať a mal byť robený na nich nátlak, ako majú vypovedať. Policajt R. Q. uviedol, že poznatky o drogovej trestnej činnosti získavali prostredníctvom operatívno - pátracej činnosti, a neidentifikovaného informátora a odposluchov, pričom tieto skutočnosti z trestného spisu nevyplynuli. Svedkom boli kladené sugestívne a kapciózne otázky a je treba sa zaoberať dôkazmi, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného K. H. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodí.

Obžalovaný L. K. v podstate argumentoval tým, že nikdy nekupoval marihuanu s úmyslom jej ďalšieho predaja, ale len pre vlastnú potrebu. Pri osobnej prehliadke bola u neho zaistená marihuana v plastovom sáčku o hmotnosti 0,76 g, čo jasne svedčí o tom, že sa nevenoval predaju tejto látky. Svedkovia Q. a R. na hlavnom pojednávaní 28.01.2016 opätovne uviedli, že od neho nikdy nič nekupovali. Tiež svedok Z. vypovedal, že od neho nikdy nič nekupoval. Tento svedok je podozrivý z krádeže a preto v prípravnom konaní vypovedal nepravdivo, aby sa vyhol trestnému stíhaniu. Jeho výpoveď treba hodnotiť podľa § 119 ods. 4 Tr. por. ako nezákonnú. Tiež výpoveď svedka P. nie je vierohodná, pričom svedkovia zhodne vypovedali, že nikto ich nekontaktoval v tom smere, ako majú na hlavnom pojednávaní vypovedať. Aj svedkovia Q. a R. na hlavnom pojednávaní tiež vypovedali, že od neho nikdy nič nekupovali. Pokiaľ teda svedkovia tvrdili v prípravnom konaní, že od neho kupovali marihuanu, tak títo klamali.

V ďalšom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR so zameraním na zásadu „in dubio pro reo“ a z týchto dôvodov navrhol, aby bol v bode 1/ oslobodený spod obžaloby a v bode 2/ bolo jeho konanie prekvalifikované na § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený dostačujúci trest. Obhajca obžalovaného K. poukázal, že okresný súd akceptoval len výpoveď svedka Z. zo dňa 15.04.2014, pri ktorej bol prítomný pracovník kriminálnej polície R. Q., i keď následne dokazoval, že obžalovanému nikdy žiadnu psychotropnú látku nepredal. Súd tak nedisponuje ani iným dôkazom, ktorý by ho z predaja tejto látky svedkovi Z. usvedčoval.

Aj výpoveď svedka P. je nedôveryhodná, pretože úplne nejasne a nepresne opisuje skutkový stav. Vo svojich ďalších výpovediach tieto rozpory svedkov prehlboval a nakoniec potvrdil, že markantné rozdiely vo svojich výpovediach sa stali na základe snahy policajta R. Q.. Svedkovia, ktorí boli vo veci vypočutí, jednoznačne vylúčili vedomosť o tom, že by sa zaoberal obchodom s drogami.

Okresný súd sa vôbec nezaoberal tým, či svedkovia P. a Z. sú závislí na drogách a týchto nevyzvali napr. na vydanie dôkazov, ktoré by súviseli s vyšetrovanou trestnou činnosťou a nebola zrealizovaná u neho ani domová prehliadka. Okresný súd v rozsudku nezdôvodnil, z čoho vyvodil záver, že látka pomenovaná v obžalobe ako sušený materiál rodu Cannabis a ktorú mal predat' Z. a P., spĺňala kvalifikačné kritériá v zmysle ust. § 172 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko NS SR sp. zn. Tpj 88/2015, podľa ktorého pre splnenie kvalifikačných kritérií podľa § 171 resp. § 172 Tr. zák. je možné rastlinu rodu Cannabis (konope) zaradiť medzi omamné a psychotropné látky len za predpokladu, že obsahuje psychotropnú látku THC ako látku účinnú, t.j. s koncentráciou, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk, psychickú a fyzickú závislosť ľudí, t.j. musí obsahovať viac ako 0,3 % THC. Percentuálne vyjadrenie koncentrácie THC je však odborným záverom znalca a nie výsledkom právno-aplikačnej úvahy.

I napriek záväznosti právneho názoru odvolacieho súdu, tento nemôže platiť bezhranične a v rozpore s dôkaznou situáciou, ktorá sa po každom zrušení pôvodného rozsudku celkovo trikrát menila a navyš sú pochybnosti o zákonnosti postupu krajského súdu, pokiaľ vec odňal zákonnému sudcovi.

Na základe uvedeného tak žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných podaná, vrátane preverenia ich obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaných, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaných na spáchaní žalovaného trestného činu. Ani krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal zmeneným výpovediam svedkov V. Q., E. B. P., E. Z. a J. R. uveriť. Okresný súd totiž pri hodnotení pôvodných výpovedí týchto svedkov nevybočil zo zásad formálnej logiky, a tak nedošlo k nesprávnemu postupu pri právnom posúdení žalovaného skutku. Zásada voľného hodnotenia dôkazov totiž stanovuje spôsob, ktorým sú dôkazy hodnotí, otvára priestor pre jeho slobodný úsudok a tým vytvára priaznivé prostredie pre vnútorné presvedčenie súdu o dostatočnej miere dôkazov potrebných k rozhodnutiu vo veci. Teória a prax vyžadujú, aby každý dôkaz bol hodnotený podľa svojej závažnosti, zákonnosti a vierohodnosti.

Okresný súd sa týmto princípom dôsledne riadil a rovnako aj predchádzajúcimi rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorý vo veci opakovane rozhodoval v dôsledku odvolania zo strany obžalovaných i prokurátora. Krajský súd totiž predchádzajúce rozsudky v oslobodzujúcich výrokoch zrušil a prikázal okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Stalo sa tak uznesením zo 14.04.2015, sp. zn. 3To/43/2015, kedy zrušil rozsudok okresného súdu z 19.02.2015, sp. zn. 11T/162/2014, uznesením z 31.07.2015, sp. zn. 5To/88/2015, kedy zrušil rozsudok okresného súdu z 04.06.2015, sp. zn. 11T/162/2014 a uznesením z 08.12.2015, sp. zn. 5To/131/2015, kedy zrušil rozsudok okresného súdu z 15.10.2015, sp. zn. 11T/162/2014, pričom ostatným rozhodnutím podľa § 325 Tr. por. zároveň nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. stručne, ale jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaných. Krajský súd si v celom rozsahu preto osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu, ako i právnej kvalifikácie.

Ani krajský súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že u oboch obžalovaných bola 25.03.2014 nájdená marihuana - rastlina rodu cannabis, a to u obžalovaného H. v množstve 4,42 g s obsahom 7,7 % THC a u obžalovaného K. v množstve 0,76 g s obsahom 12,2 percenta THC. Obžalovaný K. H. totiž potvrdil, že je užívateľom marihuany, ktorú aj fajčil predtým, ako boli políciou zastavení. Priznal tiež, že marihuanu si vždy zaobstarával len pre vlastnú potrebu. Aj obžalovaný K. potvrdil, že pred zadržaním fajčil s obžalovaným H. marihuanu, ktorú užíval a kupoval však len pre vlastnú potrebu. Nespochybnil, že pri osobnej prehliadke mu uvedená droga bola nájdená.

Svedok V. Q. v prípravnom konaní usvedčil aj obžalovaného H., ktorý vehementne popieral, že by bol vlastníkom nájdenej drogy v osobnom motorovom vozidle ev. č. I Svedok poprel, že by bol vlastníkom nájdenej drogy, keď pri výsluchu 25.03.2014 ďalej dokazoval, že marihuanu mu opakovane predával obžalovaný K. H.. Pri tomto výsluchu bol prítomný tlmočník S.. L. R. a sociálny kurátor R.. R. Q.. Pri ďalšom výsluchu 26.03.2014 odoprel vypovedať ako svedok s poukazom na ustanovenie § 130 ods. 2 Tr. por. Pri ďalšom výsluchu 27.03.2014 potvrdil, že pod sedadlom vodiča, t.j. obžalovaného H. bola nájdená marihuana, ktorá však nebola jeho a ďalej potvrdil, že od obžalovaného H. viackrát kúpil marihuanu. Dokazoval tiež, že pokiaľ odmietol vypovedať 26.03.2014 tak sa tak stalo preto, lebo sa mu K. H. st. vyhrážal, že keď jeho syn - obžalovaný K. H. vyjde z väzby, tak ho zbije. Aj pri tomto výsluchu bol prítomný tlmočník S.. L. R., sociálny kurátor J. P. a obhajkyňa R.. L. Q.. Pri výsluchu 11.07.2014

svedok nevyповeдал z obavy, že by si svojou výповeďou mohol privodiť trestné stíhanie a na hlavných pojednaniach opakovane nespochybnil tvrdenie, že nebol vlastníkom nájdenej drogy v aute a len tvrdil, že obžalovaný H. mu predával nie marihuanu, ale čaj Herba.

Pre posúdenie vierohodnosti a objektívnosti výповeďí tohto svedka je potrebné uviesť, že K. H. st. bol stíhaný pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin krivej výповeďe a krivej prísahy v štádiu návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b), § 346 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 26.03.2014 sa telefonicky vyhráždal V. Q., že keď pustia jeho syna obžalovaného K. H., tak ho zbije a následne ho navádzal, aby stiahol svoju výповeď a aby na polícii povedal, že bol s obžalovaným K. H. a obžalovaným L. K. predať telefón. I keď bol obžalovaný H. st. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 20.10.2014, sp. zn. 2T/184/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17.03.2016, sp. zn. 2To/17/2016 spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený, stalo sa tak len z dôvodu použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, lebo nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že skutok spáchal K. H. st.

Aj svedok E. B. P. bol v prípravnom konaní viackrát vypočutý, pričom pri prvotných výповeďiach usvedčil obžalovaného K. H. zo spáchania žalovaného trestného činu. Pri výsluchu 03.04.2014 v podstate dokazoval, že obžalovaný H. mu ponúkal a vo viacerých prípadoch aj predal marihuanu, a to sušinu v sáčku alebo v papieri za 5,- resp. 10,- Eur. Pri tomto výsluchu boli prítomní obhajcovia oboch obžalovaných R.. L. Q. a J.. R. E., tlmočník S.. O. S. a sociálny kurátor J. P.. Túto skutočnosť svedok potvrdil aj pri výsluchu 15.04.2014, pri ktorom boli opäť prítomní prv uvedení obhajcovia obžalovaných, tlmočníčka Y.. F. P. a sociálny kurátor R.. R. Q.. Rovnako vypovedal aj 11.07.2014, pri ktorom výsluchu bol prítomný obhajca J.. R. E., sociálny kurátor J. P. a tlmočník S.. L. R..

Aj svedok János R. usvedčil obžalovaného zo spáchania trestného činu, a to pri prvotných opakovaných výповeďiach. Pri výsluchu 26.03.2014 dokazoval, že viackrát od obžalovaného H. kupoval marihuanu za 5,- resp. 10,- Eur. Pri tomto výsluchu bol prítomný obhajca J.. Y. P. a tlmočník S.. L. R.. Rovnako vypovedal aj pri výsluchu 15.07.2014, a to za prítomnosti obhajcu J.. R. E. a tlmočníka S.. L. R..

Nakoniec aj svedok E. Z. tiež usvedčil oboch obžalovaných vo svojich prvotných výповeďiach zo spáchania žalovaného trestného činu. Pri prvom výsluchu 03.04.2014 v podstate dokazoval, že od obžalovaného H. opakovane kupoval marihuanu a vypovedať na polícii o tomto sa rozhodol sám. Pri tomto výsluchu boli prítomní obhajcovia obžalovaných R.. L. Q. a J.. R. E., tlmočník S.. O. S. a sociálny kurátor J. P.. Pri výповeďi 15.04.2014 svedok doplnil, že marihuanu si kupoval aj od obžalovaného L. K., pričom aj pri tomto výsluchu boli prítomní obhajcovia obžalovaných R.. L. Q., J.. R. E., tlmočníka Y.. F. P. a sociálny kurátor R.. R. Q.. Pri usvedčujúcej výповeďi 15.07.2014 bol prítomný obhajca obžalovaného J.. R. E. a tlmočník S.. L. R..

Ak potom následne všetci štyria uvedení svedkovia už v prípravnom konaní pri výsluchoch 23.10.2014, následných konfrontáciách s obžalovanými a na hlavných pojednaniach zmenili svoje výповeďe, pokiaľ išlo o označenie sušiny, ktorú im mali obaja obžalovaní predávať, tak že išlo o šalviu lekársku, čaj Herba resp. tzv. divoké konope, tak týmito tvrdeniami ani krajský súd neuveril. Treba zdôrazniť, že obaja obžalovaní v počiatočnom štádiu trestného stíhanie vehementne dokazovali, že týmto svedkom nič nepredávali a až postupne tak, ako začali neskôr vypovedať svedkovia, priznali, že týmto marihuanu nepredávali, ale len čaj Herba.

Okresný súd preto postupoval správne, keď uznal prvotné usvedčujúce výповeďe svedkov z prípravného konania za plnohodnotné dôkazy, pretože tieto boli získané, vykonané a napokon i hodnotené v súlade s princípom kontradiktórnosti, a tak spĺňajú všetky kritériá ich procesnej použiteľnosti. Svedkovia boli totiž vypočutí v prípravnom konaní vždy za prítomnosti obhajcov obžalovaných, ktorí mali možnosť klásť svedkom otázky a spochybniť ich tvrdenia, ktorými usvedčovali obžalovaných. Je logické, že obhajcovia by nepochybne reagovali na nezákonný postup zo strany vyšetrovateľa pri výsluchu týchto svedkov a tento by už v tom čase rázne namietali. Nakoniec ani ďalšie osoby prítomné pri výsluchu svedkov, a to sociálni kurátori a tlmočníci, nepotvrdili verziu obžalovaných a svedkov, že mali byť k výповeďiam donútení bitkou resp. ďalšími hrozbami a tak obžalovaných usvedčili zo strachu pred políciou.

Usvedčujúce prvotné výpovede svedkov boli podporené aj ďalšími vykonanými dôkazmi, a to domovou prehliadkou, pri ktorej boli nájdené stopy, ktoré svedčili o tom, že u obžalovaného H. boli zaistené predmety, a to plastové vrecko, drevená fajka, plastový obal z kinder vajíčka, celofánový obal z krabičky od cigariet a plastový uzáver fľaše zelenej farby, na ktorých bola zistená prítomnosť látok cannabinoidného typu, ktoré sú obsahovými látkami rastliny rodu Cannabis - konopa. Pri tomto úkone nebola zaistená ani sušina čaju Herba alebo šalvie lekárskej.

Ani krajský súd ďalej nemal žiadne pochybnosti o tom, že obaja obžalovaní opakovane predávali svedkom sušinu rastliny rodu Cannabis, teda marihuanu, a to s obsahom THC minimálne 0,3 % hmotnostných, a to v množstve obvykle jednorázových dávok, ako to dokazovali svedkovia pri svojich prvotných výsluchoch.

Podľa zákona č. 139/1988 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, rastliny rodu Cannabis (konopa) patria do I. skupiny omamných látok. Obsahuje totiž komplex špecifických individuálnych látok fenolytickej povahy - cannabinoidov. Hlavnou biologicky aktívnou látkou je delta - 9 - tetrahydrocannabinol (THC), t. j. látka vznikajúca dekarboxyláciou a ktorá zodpovedá za psychoaktívne účinky. Je to hlavná účinná halucinogénna zložka marihuany.

Zistené konanie obžalovaných potom okresný súd správne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. d) Tr. zák., pretože tento čin obaja spáchali tým, že neoprávnene kúpili, predávali a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchali na chránenej osobe. Okresný súd pochybil, že túto právnu vetu neuviedol vo svojom rozhodnutí, ale toto pochybenie nemalo zásadný vplyv na právnom posúdení konania obžalovaných.

Okresný súd nepochybil ani vo výrokoch o trestoch, keď obom obžalovaným ukladal tresty za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., keď mal tiež za to, že uloženie trestu v rámci základnej trestnej sadzby v rozpätí od 10 do 15 rokov by bolo skutočne pre obžalovaných neprimerane prísne. Treba zdôrazniť, že obžalovaní predávali maloletým osobám tzv. mäkkú drogu a obžalovaný L. K. sa sčasti k trestnej činnosti priznal. Uložené tresty obžalovaným vo výmere 5 a pol roka resp. 5 rokov tak aj krajský súd považoval za dostatočné a spôsobilé prevýchovne pôsobiť na oboch obžalovaných. Oboch obžalovaných správne zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keď mal ale použiť ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák., ale ani toto procesné pochybenie nebolo dôvodom na zmenu prvostupňového rozsudku.

V súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obom obžalovaným uložený aj ochranný dohľad na dobu 1 roka, a to s podmienkami uvedenými v § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák.

U obžalovaného L. K. boli splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného opatrenia - protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou a preto použitie ustanovenia § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo správne.

Z týchto dôvodov krajský súd potom odvolanie oboch obžalovaných, ako i okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.